

Priekšlikumi 2016

Žēlsirdības drosme

2015. gada garumā mēs Tezē meklējām iespējas, kā aizsākt jaunus solidaritātes ceļus, kas mūsdienās ir ļoti nepieciešami. Visā pasaulē jauna veida nelaimes – migrācijas, ekoloģijas un sociālās – izaicina gan dažādu reliģiju ticīgos, gan neticīgos ļaudis.

Briesmīgu postu nodara bruņota vardarbība nehumānu ideoloģiju vārdā. Nezaudējot skaidru saprātu un pretojoties nedrošības radītām bailēm, mēs turpināsim savu „uzticības svētceļojumu”. Tiem, kuri ilgojas pēc solidaritātes globalizācijas vai jau isteno to savā dzīvē, aizvien svarīgāks kļūst savstarpējs atbalsts.

Kad vēji pūš, uz klints būvēts nams nesabrūk (Mateja 7:24-25). Mēs vēlamies būvēt savas dzīves uz Kristus vārdiem, tādēļ mūsu klinti veidos dažas visiem pieejamas Evaņģēlija pamatīstenības: **prieks – vienkāršība – žēlsirdība**. Brālis Rožē tās ielika mūsu Tezē kopienas dzīves sirdī, un tās ļāva viņam virzīties uz priekšu pat grūtībās. Viņš paturēja šīs pamatlietas sevī, lai dienu no dienas pie tām atgrieztos.

Turpmākajos trīs gados šie trīs vārdi mūs pavadīs mūsu ceļā. Būdami garā vienoti ar Pāvesta Franciska izsludināto Žēlsirdības gadu, 2016. gadā sāksim ar žēlsirdību.

Evaņģēlijs mūs aicina būt Dieva līdzcietības lieciniekiem. Lūk, pieci priekšlikumi, kā atmodināt sevī žēlsirdības drosmi.

f. Alois

Uzticēt sevi Dievam, kurš ir žēlsirdība

Tu esi Dievs, kas piedod, žēlo un apžēlo, Dievs, kurš ir lēns dusmās un dāsns žēlastībā. (Nehemijas 9:17)

Esiet līdzcietīgi, kā jūsu Tēvs ir līdzcietīgs. (Lūkas 6:36)

Saskaņā ar Bibliu Dievs ir žēlsirdība, citiem vārdiem sakot, – līdzcietība un žēlastība. Stāstot līdzību par tēvu un viņa diviem dēliem (Lūkas 15), Jēzus atklāj, ka Dieva mīlestība nav atkarīga no mūsu labajiem darbiem; tā tiek dāvāta bez nosacījumiem. Tēvs mīl dēlu, kurš paliek viņam uzticīgs visa mūža garumā. Un viņš izstiep rokas pretī arī dēlam, kurš viņu ir pametis, – jau tad, kad šis dēls vēl ir tālumā.

Dievs radīja cilvēci pēc sava tēla. Tāpēc „jūs kļūstat līdzīgi Dievam, iemantojot labestību. Iemantojiet žēlsirdīgu un labestīgu sirdi, lai tērptos Kristū.” (Bazils no Cēzarejas, 4. gadsimts)

Dieva mīlestība nav īslaicīga, tā ir mūžīga. Ar savu līdzcietību mēs varam būt viņa mīlestības atspulgs. Būdami kristieši, mēs kopā ar daudziem citu reliģiju ticīgajiem esam vienoti rūpēs par to, kā padarīt žēlsirdību un labestību par savas dzīves centru.

- Pieņemsim Dieva mīlestību. Dievs nekad neaizver mums savu sirdi, un viņa uzticamā labestība ir mūsu pastāvīgais drošums pat tad, kad mēs savu kļūdu dēļ kļūpam. Ja esam novērsušies no Dieva, mums nav jābaidās atgriezties un uzticēties viņam; Dievs allaž nāk mums pretī.
- Lūgšanas nebūtu jāuzlūko kā nogurdinoši meklējumi, bet drīzāk jāpieņem kā laiks, kurā apstāties un elpot, kamēr Svētais Gars piepilda mūs ar Dieva mīlestību un ļauj mums turpināt žēlsirdības dzīvi.

Atkal un atkal piedot

Apvelciet līdzjūtību, labestību, pazemību, lēnprātību un iecietību. Esiet pacietīgi un piedodiet cits citam, ja kādam ir pret kādu kas pārmetams. Kā Kungs jūs ir apžēlojis, tāpat dariet arī jūs. (Kolosiešiem 3:12-13)

Pēteris piegāja pie Jēzus un jautāja viņam: „Kungs, cik reižu man jāpiedod savam brālim, kas grēko pret mani? Vai pietiek līdz septiņām reizēm?” Jēzus viņam atbildēja: „Es tev nesaku: līdz septiņām reizēm, bet gan: līdz septiņdesmit reiz septiņām.” (Mateja 18: 21-22)

Dieva piedošana nekad nepiedzīvo neveiksmi. Visas savas dzīves laikā, un pat pie krusta, Kristus piedeva; viņš atsacījās jēlkādu tiesāt.

Apzināties, ka mums ir piedots, un piedot pašiem – tas ir viens no atbrīvojošākajiem priekiem. Tas ir iekšēja miera avots, kuru Kristus vēlas mums atklāt.

Baznīca – pulcēšanās vieta tiem, kuri mīl Kristu, – ir aicināta ļauties žēlsirdības pārveidojošajai darbībai. „Ikreiz, kad Baznīca uzklausa, dziedina un saliedē, tā ir vistuvāk savai būtībai – mīlestības, līdzcietības un mierinājuma sadraudzībai, Augšāmceltā Kristus skaidrai atblāzmai. Nebūdamā tāla, neieņemot aizsargpozīciju un būdamā brīva no jebkādas bardzības, Baznīca ļauj pazemīgajai ticības paļāvībai atmirdzēt mūsu cilvēciskajās sirdīs.” (Brālis Rožē)

Dieva piedošanas vēsts nedrīkst tikt izmantota ļaunuma vai netaisnību attaisnošanai. Tieši otrādi – tā ļauj mums brīvāk atpazīt savas vainas, kā arī tās vainas un netaisnības, kas ir ap mums un pasaulē. Mūsu ziņā ir vērst par labu to, ko iespējams.

- Centīsimies piedot – pat septiņdesmit reiz septiņas reizes. Ja brūce ir pārāk liela, varam mēģināt doties uz priekšu soli pa solim. Pirms piedzimst vēlme piedot, to ilgu laiku var aizēnot pieredzētās ciešanas.
- Mēs varam parādīt Baznīcu kā žēlsirdības sadraudzību, būdami atvērti un viesmīlīgi, nediskriminējot tos, kuri mums apkārt, atturoties no kategoriskas tiesāšanas, aizstāvot apspiestos, veidojot visaptverošu un labestīgu sirdi...

Vienatnē vai kopā ar citiem tuvoties grūtībām

Kad tu izsalkušam atvērsi savu sirdi un paēdināsi apbēdinātu dvēseli, tad tava gaisma atspīdēs tumsībā un tava tumsa būs kā gaiša pusdienu. (Jesajas 58:10)

Ja kādam šajā pasaulē ir pārticība un viņš redz savu brāli trūkumā un noslēdz savu sirdi, kā lai viņš paliek Dieva mīlestībā? (1. Jāņa 3:17)

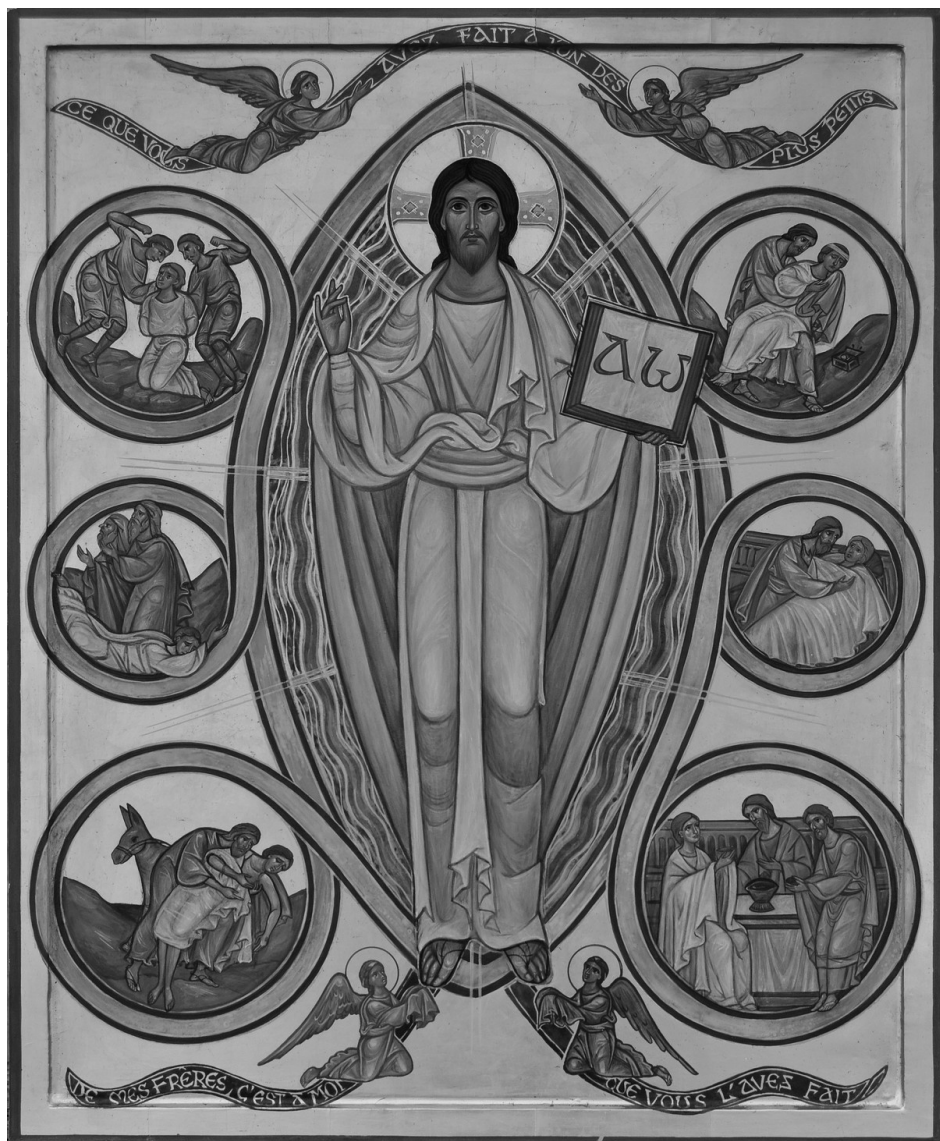
Žēlsirdības ikona atklāj Kristu, kurš raugās uz mums ar mīlestību un stāsta stāstu par labo samarieti (Lūkas 10): kāds vīrs pusdzīvs ir atstāts ceļa malā; priesteris un levīts paiet viņam garām un turpina savu ceļu, bet svešinieks no Samarijas zemes pienāk pie ievainotā, parūpējas par viņu un nogādā kādā mājvietā.

Žēlsirdība atver mūsu sirdis citu cilvēku grūtībām un slēptām posta izpausmēm – gan materiālai nabadzībai, gan visām cita veida ciešanām: grūtībās nokļuvušam bērnam, ģimenei sarežģījumos, bezpajumtniekam, jauniešiem, kurš neredz jēgu savai dzīvei, vientuļam sirmgalvim, trimdiniekam... arī tiem, kuriem nav pieejama izglītība, māksla vai kultūra.

Tas ir Kristus pats, kurš nabagajos cer uz mūsu līdzcietību un kurš mums saka: „Es biju izsalcis, un jūs mani paēdinājāt” (Mateja 25). „Līdzcietības dēļ Kristus uzņemas ikviena cilvēka ciešanas. Savā labestībā viņš noslēpumaini līdzdala ikviena cilvēka ciešanas līdz pasaules galam.” (Maksims Apliecinātājs, 7. gadsimts)

Kad mūs ir ievainojuši pārbaudījumi, Kristus par mums parūpējas. Viņa mīlestības skatniens var atklāties kādā, kurš mums tuvojas, reizēm tas ir kāds nicināts cilvēks – kā līdzībā minētais svešinieks samarietis.

- Uzdrīkstēsīties vienatnē vai kopā ar citiem tuvoties postošai situācijai mums līdzās, mūsu ceļa malā. Žēlsirdība nav sentimentāla, bet prasīga, tā nepazīst robežu. Likums skaidri nosaka pienākumu robežas, turpretī žēlsirdība nekad nesaka: „Nu ir gana, esmu paveikusi savu pienākumu.”

© Ateliers et Presses de Taizé, 71250 Taizé, France · izgatavota Sv. Damaskas Jāņa darbnīcā (Francijā)

Žēlsirdības ikona

Kāds Jēzum jautāja: „Kurš ir mans tuvākais” Jēzus atbildēja: „Kāds vīrs bija ceļā no Jeruzalemes uz Jēriku, un viņš krita laupītāju rokās. Tie, viņu aplaupījuši un sasituši, atstāja pusmirušu guļam un aizgāja. Gadījās, kāds priesteris gāja pa to pašu ceļu un viņu ieraudzīja, bet pagāja garām. Tāpat arī kāds levīts, tajā vietā atnācis, viņu ieraudzīja, bet pagāja garām. Bet kāds samarietis, savu ceļu iedams, nonāca pie viņa, un, viņu redzot, sirds tam iežēlojās. Pienācis klāt, viņš pārsēja viņa brūces, uzliedams eļļu un vīnu; un, uzcēlis viņu uz savu lopu, aizveda to uz viesnīcu un aprūpēja. Otrā rītā, izvilcis divus denārijus, viņš iedeva tos viesnīcniekam un sacīja: aprūpē viņu, un, ja tu vairāk iztērēsi, atnācis es tev atdošu. Kurš no šiem trim tev šķiet tuvākais bijis tam, kas krita laupītāju rokās?” Viņš sacīja: “Tas, kas parādīja viņam žēlsirdību.” Un Jēzus viņam sacīja: “Ej un dari arī tāpat!”

(Lūkas 10:29-37)

Paplašināt žēlsirdību sociālajā dimensijā

Es esmu Kungs, es dodu zemei žēlastību, tiesu un taisnību. (Jeremijas 9:23)

Kungs no tevis prasa: spriest taisnu tiesu, mīlēt žēlastību un pazemībā staigāt ar Dievu. (Mihās 6:8)

Dieva sirdī visi cilvēki veido vienu ģimeni, tātad žēlsirdība aptver aizvien plašākas dimensijas.

Lai vispasaules solidaritāte kļūtu par īstenību, nepieciešams stiprināt starptautiskās institūcijas, kas demokrātiskās ceļā nosaka likumus, kuri nodrošina lielāku taisnīgumu un uztur mieru.

Nabadzīgo valstu parādi bieži rodas spēcīgāko valstu un uzņēmumu dēļ, kuri izmanto to resursus. Pat ja mums šķiet neiespējami ko darīt, lai to mainītu, mēs varam atcerēties, ka šo parādu atlaišana ir veids, kā atjaunot taisnīgumu. No šodienas atšķirīgā kontekstā Bībele mums atgādina: „Ja tavs tuvākais izput un tevi lūdz, tad uzturi viņu, vienalga, vai tas svešinieks, vai tāds, kas mīt pie tevis, – ļauj viņam dzīvot pie tevis.” (3. Mozus 25:35)

Visā pasaulē sievietes, vīrieši un bērni ir spiesti pamest savas dzimtenes. Viņu posts rada šajos cilvēkos motivāciju, kas ir stiprāka par jebkādiem šķēršļiem. Bagātajām valstīm jāapzinās, ka tām ir jāuzņemas daļa atbildības par vēstures cirstajām brūcēm, kas novedušas pie milzu migrācijas, īpaši – no Āfrikas un Tuvajiem Austrumiem.

- Būtiski apzināties, ka pat tad, ja bēgļu un migrantu pieplūdums rada sarežģītas problēmas, tā var būt arī laba iespēja. Tie, kuri klauvē pie bagātāku valstu durvīm, iedvesmo šīs valstis dzīvot solidaritātē ar viņiem. Vai šie cilvēki nepalīdz iegūt jaunu dzīves sparū? Kopīgi risinot izaicinājumus, ko rada migrantu pieplūdums, Eiropas kopienas valstis var atgūt savu apslāpušo dinamismu.
- Mums ir jāpārvar bailes no svešiniekiem un kultūras atšķirībām. Šīs bailes ir saprotamas – tie, kuri dāsni uzņem migrantus, reizēm ir ļoti noguruši. Tomēr bailes nemazināsies, ieslēdzoties savās sienās, bet drīzāk ejot pie tiem, kurus vēl nepazīstam. Tā vietā, lai svešiniekā saskatītu savas dzīves standarta vai kultūras apdraudējumu, pieņemsim cits citu kā vienas cilvēces ģimenes locekļus.

Piektais priekšlikums

Žēlsirdība pret visu radību

Sešas dienas dari savus darbus, bet septītajā dienā atpūties. Lai atpūšas tavš vērsis un ēzelis. (2. Mozus 23:12)

Sešus gadus apsēj savu zemi un ievāc tās ražu. Bet septītajā gadā atstāj to nelietotu un ļauj tai atpūsties. (2. Mozus 23:10-11)

Sava laika valodā Bībele aicina paplašināt mūsu līdzcietību pret dabu, cienīt visas dzīvās būtnes, neapstrādāt zemi bez apdomas. Kāds Mezopotāmijas kristietis rakstījis: „Līdzcietīga sirds nespēj noraudzīties vismazākajā ļaunumā vai vismazākajās skumjās radības dzīlēs.” (Sīrijas Īzaks, 7. gadsimts)

Pirmie ekoloģisko nelaimju upuri parasti ir paši nabadzīgākie. Klimata pārmaiņas jau tagad liek daudziem cilvēkiem pamest savas dzīves vietas.

Zeme pieder Dievam, cilvēki to saņem kā dāvanu. Mums uzticēta milzu atbildība: rūpēties par planētu, neizniekot tās resursus. Zeme ir ierobežota, un arī cilvēkiem jāievēro savi ierobežojumi.

Zeme ir mūsu kopīgās mājas, un šobrīd tā cieš. Nav vietas vienaldzībai, redzot dabas katastrofas, veselu sugu izzušanu, bioloģiskās daudzveidības apdraudējumu vai milzīgu mežu platību izciršanu vairākās planētas vietās.

- Kā varam paust solidaritāti ar visu radību? Pieņemot lēmumus, kas ietekmē mūsu ikdienas dzīvi, nopietni pārdomājot mūsu kā patērētāju vai iedzīvotāju rīcību, apzināti izvēloties vienkāršāku dzīvesveidu. Savas dzīves vienkāršošana var būt prieka avots. Daži cilvēki ir uzsākuši tādu iniciatīvu kā gavēnis klimata un taisnīguma labā katra mēneša pirmajā dienā. Šādi soļi, lai parādītu Dieva žēlsirdību visam, kas ir mūsu kopīgo māju – Zemes – daļa, nav izvēle, tas ir nosacījums, lai dzīvotu uz tās laimīgi.

Nākamo mēnešu laikā mēs publicēsim Tezē mājaslapā un mūsu sociālajos tīklos liecības par „Priekšlikumiem 2016”. Jūs varat dalīties savās ierosmēs, rakstot uz echoes@taize.fr, un jau tagad palikt saziņā ar mums šādās lapās:

www.taize.fr/news

[/taize.fr](https://www.facebook.com/taize.fr)

[@taize](https://twitter.com/taize) (en) [@taize_fr](https://twitter.com/taize_fr) (fr)

Tezē 2016

Visa gada garumā:

Katru nedēļu – no svētdienas līdz svētdienai – jauniešu tikšanās, lai dotos pie ticības avotiem, padziļinātu izpratni par Dieva žēlsirdību un meklētu veidus, kā liecināt par to savā dzīvē.

No 28. augusta līdz 4. septembrim

Nedēļa, kas paredzēta 18 līdz 35 gadus veciem jauniešiem – studentiem, jaunajiem profesionāļiem, brīvprātīgajiem vai darba meklētājiem. Daloties līdzīgās dzīves situācijās vai profesionālajā pieredzē, viņi varēs tikties un pārrunāt savu nākotni ticības gaismā.

Bukareste 2016

Kopā ar dažiem brāļiem un 150 jauniešiem no dažādām valstīm Brālis Aloizs no 28. aprīļa līdz 1. maijam dosies uz Bukaresti svinēt Lieldienas kopā ar Rumānijas pareizticīgajiem kristiešiem (2016. gadā viņu Lieldienu svinības ir mēnesi vēlāk nekā Rietumu kristiešiem).

Šis svētceļojums turpina vizītes Stambulā (2013. gada Zvaigznes dienā), Maskavā (2011. gada Lieldienās), Maskavā, Minskā, Kijevā un Ļvovā (2015. gada Lieldienās).

Kotonu 2016

Pēc Johaneshurgas (1995), Nairobi (2008) un Kigali (2012) ceturtā starptautiskā jauniešu tikšanās Āfrikā notiks Kotonu (Beninā) no 31. augusta līdz 4. septembrim.

Šis jaunais „uzticības svētceļojuma virs zemes” posms pulcēs tūkstošiem Rietumāfrikas jauniešu. Viņiem būs iespēja atbalstīt citam citu cerībās par Āfrikas nākotni.

Ši tikšanās pulcēs arī dalībniekus no citām Āfrikas daļām vai no citām pasaules valstīm, kuri atklās šo kontinenta daļu.

Tikšanās Kotonu mērķis ir izcelt Āfrikas vitalitāti, jaunāko paaudžu potenciālu un vērtības, kurās ļoti jaunais kontinents var dalīties ar citiem.

Rīga 2016-2017

39. Eiropas tikšanās notiks no 2016. gada 28. decembra līdz 2017. gada 1. janvārim Rīgā.

Sīkāka informācija par citām tikšanās reizēm: www.taize.fr